

[Főoldal](#) > ... > [Képzés, Igazságügyi Hálózatok És Ügynökségek](#) > [Igazságügyi Szakemberek Képzése](#) > [Nemzeti Képzési Rendszerek](#) > [A Bírák És Ügyészek Alapképzése Az Európai Unióban](#) > [Germany](#)

A bírák és ügyészek alapképzése az Európai Unióban

Tartalomszolgáltató:
Németország

Németország

Általános ismertető

Először is meg kell jegyezni, hogy nehéz pontos tájékoztatást adni e tekintetben, mivel a jogi szakmai alapképzés részletes kérdései *tartományi* (szövetségi állami) hatáskörbe tartoznak. A bírák jogállásáról szóló német törvényben (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) csak a jogászok szakmai alapképzésére vonatkozó alapvető szabályok szerepelnek. A részleteket a 16 *tartomány* törvényei szabályozzák.

A DRiG szerint a németországi jogi szakmai alapképzést valamennyi jogi szakember számára közös képzésként alakították ki; a képzés két szakaszban történik: egyetemi tanulmányok (*Studium*) és gyakorlati képzés az előkészítő szolgálatban (*Vorbereitungsdienst*).

A pontos részletek a DRiG 5., 5a-5d. és 6. szakaszában találhatóak; lásd a DRiG csatolt angol nyelvű fordítását.

Hozzáférés a szakmai alapképzéshez

A jogi tanulmányok megkezdéséhez általános egyetemi felvételi minősítés szükséges. Ezt a diákok az *érettségi* vagy azzal egyenértékű képesítés megszerzésével kapják meg. Az egyes iskolai tantárgyak választása azonban nem befolyásolja a felvételt.

A szakmai alapképzés formája és tartalma

1. Egyetemi tanulmányok

Az egyetemi tanulmányok szakasza, amelynek általános célja, hogy a hallgatók alapismereteket szerezzenek a polgári, büntető- és közjogról (beleértve e tárgyak történelmi, filozófiai, társadalmi és gazdasági vonatkozásait, a jogi és igazságszolgáltatási rendszer egészének megértésének érdekében). A hallgatók elsajátítják a tényállás elemzése, a jogalkalmazás és az adott ügyben az igazságos megoldás megtalálása módszertanát is. A tanulmányok az első jogi államvizsgálattal (*Erste juristische Staatsprüfung*) zárulnak, amely írásbeli és szóbeli vizsgákból áll. Az első jogi vizsga tekintetében az illetékes hatóságok az egyes *tartományok* jogi vizsgahatóságai (*Landesjustizprüfungsamt*) és az egyetem, ahol a jelölt tanulmányait folytatta. A vizsgák lebonyolításáért a vizsgabizottságok felelősek.

Az első vizsgarészben a jelölteknek (*tartománytól* függően) öt-hét vizsgát kell tenniük, amelyek mindegyike öt órát vesz igénybe. A vizsgák valós jogeseteken alapuló fiktív esetekből állnak, amelyeket a jelölteknek jogi vélemény formájában kell megoldaniuk. Ezt követően szóbeli vizsgát kell tenniük, amely a teljes vizsgaeredmény 63-75%-át adja (*tartománytól* függően).

2. Szakmai gyakorlat

Az első vizsga (amelyen a jelöltek közel egynegyede megbukik) letétele után szinte minden jelölt előkészítő

szolgálatba áll, amely két évig tart, és amelyet a 16 *tartomány* igazságügyi szervei egyedileg szerveznek. Minden olyan jelölt, aki sikeresen teljesítette az első vizsgát, jogosult az előkészítő szolgálatba való felvételre. Előfordulhat azonban, hogy a jelentkezőknek várniuk kell, mert nincs elég képzési hely, különösen a bíróságokon. A gyakorlati képzés ideje alatt kincstári alapokból fizetett havi díjazásban részesülnek. Az előkészítő szolgálat célja, hogy a résztvevőt (fogalmazó, „*Referendar*”) megismertesse a különböző jogi szakmák valóságával. Itt fontos megjegyezni, hogy a szolgálat közös a jogi szakmák minden leendő tagjára – ügyvédekre, bírákra, ügyészekre, közjegyzőkre, kormányzati jogászokra és így tovább. Cél az is, hogy a képzés színvonala hasonló legyen, egyenértékű záróvizsgálattal, a második államvizsgálattal. A fogalmazó több szakaszt teljesít – polgári bíróságon, büntetőbíróságon (vagy ügyészségen), ügyvédi irodában, közigazgatási hatóságnál és egy általa választott ügynökségnél. Bár a képzés alapvetően gyakorlati jellegű, nem tagadható, hogy a gyakorlatnak csak bizonyos vonatkozásait tárgyalja, amelyek azonban nagy jelentőségűek.

A különböző képzési szakaszok során a fogalmazók legalább az eljárásjoggal megismerkednek.

A szakmai alapképzési és minősítési folyamat befejezése

A második jogi államvizsgán (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) az első vizsgához képest nagyobb mélységben vizsgálják az ismereteket és készségeket az eljárásjog tekintetében. Az írásbeli vizsgák középpontjában általában egy ítélet vagy vádirat megfogalmazása áll, valós ügyirat alapján. A szóbeli vizsgákon ismét eseteket tanulmányoznak, a hangsúlyt határozottan a gyakorlati kérdésekre fektetve. A második vizsga szintén nem könnyű, bár a bukási arány sokkal alacsonyabb (körülbelül nyolc százalék). Évente közel 10 000 fogalmazó tesz sikeres második államvizsgát.

A második államvizsgán a jelölteknek nyolc-tizenegy, egyenként ötórás írásbeli vizsgát kell tenniük; az írásbeli vizsga a végső érdemjegy 60–75%-át adja. A legtöbb *tartományban* a jelölteknek vizsgát kell tenniük, amelyen egy adott esetet kell megoldaniuk. Gyakran kell ítéletet hozniuk. Egyes *tartományokban* a szóbeli vizsgákon a jelölteknek jogkérdésekre kell válaszolniuk. Más *tartományokban* egy aktát is kell készíteniük és be kell mutatniuk az eredményt a vizsgáztatóknak. Különböző rendszerek érvényesülnek. Az első vizsgával ellentétben a második jogi államvizsgán a legtöbb *tartomány* most már lehetővé teszi előre meghatározott kommentárok használatát.

A második jogi államvizsga révén a „bírói hivatás gyakorlásához szükséges felhatalmazás” (*Befähigung zum Richteramt*) szerezhető meg. A kifejezés ellenére ez a képesítés szinte valamennyi jogi szakma gyakorlásának előfeltétele, a törvényben előírtak szerint. A bírói hivatás gyakorlásához szükséges felhatalmazás megszerzése után a jelölt pályázhat *tartományi* bírói vagy ügyészi állásra. A németországi bírák kinevezésének előfeltételeit a bírák jogállásáról szóló német törvény 9. szakasza határozza meg. Ezen túlmenően az egyes *tartományok* pontosabb rendelkezéseket állapítanak meg (a két vizsgán elért pontszámok, a megkövetelt további képesítések, állásinterjúk vagy értékelőközpontok) a legjobb jelöltek kiválasztása érdekében.

További információkért lásd a [a bírák jogállásáról szóló német törvény](#) 2. könyvének 5. és 6. szakaszát.

Last update: 19/08/2024

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.